

...І приніс до Золотої Брами
не меча, а вбогу ліру син.
Й пригорнув, обвіяну вітрами,
голосну і ніжну, до колін.

І в пилу, де куряться руїни,
у підніжжі, де росте трава,
пролялася мрія України
в чарівні зворушливі слова...

І стоять нащадки одинокі...
Золотіють хмари і дахи —
ворітьми підносяться високі
на чийсь на радісні шляхи...